

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 89.361 van 28 augustus 2000
in de zaak A. 85.411/VII-18.880.**

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
3. XXX,
4. XXX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat P. MEULEMANS,
kantoor houdende te MECHELEN,
Koningin Astridlaan 143

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, XXX, XXX en XXX, allen van Armeense nationaliteit op 14 juli 1999 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 1999 tot bevestiging van de beslissingen van de Minister van Binnenlandse Zaken van 13 oktober 1998 (voor wat betreft de eerste en de derde verzoekende partij) en van 7 september 1998 (voor wat betreft de vierde verzoeker) tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 10 december 1999 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 juni 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. MEULEMANS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Adjunct-adviseur R. COTTYN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Alle verzoekers hebben de Armeense nationaliteit. XXX en XXX, (haar minderjarige zoon), komen op 28 juni 1998 België binnen en verklaren zich op 29 juni 1998 vluchteling. Op 13 oktober 1998 wordt hen een beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken betekend tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Op 5 juli 1999

bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van verblijf van 13 oktober 1998, voor wat de twee eerste verzoekers betreft.

1.2. XXX komt in België binnen op 28 juni 1998 en verklaart zich vluchteling op 29 juni 1998. Op 13 oktober 1998 wordt hem een beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken betekend tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Op 5 juli 1999 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van verblijf van 13 oktober 1998.

1.3. XXX komt op 28 juni 1998 in België binnen en verklaart zich vluchteling op 29 juni 1998. Op 7 september 1998 wordt hem een beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken betekend tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Op 5 juli 1999 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van verblijf van 7 september 1998.

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat dit verzoek niet kan ingewilligd worden, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige

middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partijen het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt ontwikkelen :

"Aangezien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen;

Aangezien hierover na lange discut(ss)ies eindelijk eenvormigheid is gekomen na diverse uitspraken die stellen :

'De bevestigende beslissing die dreigt te leiden tot een terugkeer en de voltrekking van de aangevoerde vrees, creëert aldus een moeilijk te herstellen ernstig nadeel', m.a.w. een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel volgt rechtstreeks uit de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende de weigering van verblijf met het bevel het grondgebied te verlaten én dit terwijl nog een beroep tot nietigverklaring hangende is;

Zie R.v.St. nr. 40.926, 29 oktober 1992; T. Vreemd. 1993, 46

R.v.St. nr. 67.236, 30 juni 1997, T. Vreemd. 1997, 387;

R.v.St. nr. 69.574, 13 november 1997, T. Vreemd. 1997, 399;

R.v.St. nr. 71.003, 22 januari 1998, T. Vreemd. 1997, 404;

Aangezien om deze redenen ook de schorsing voor de Raad van State als zinvol werd beschouwd om het ingestelde beroep tot nietigverklaring te waarborgen;

Zie Arbitragehof nr. 61/94, 14 juli 1994, B.S., 9 augustus 1994, 20 151, Jaarboek Mensenrechten 1994, Antwerpen, Maklu, 1995, 283 met noot J.L.M.B., 1995, 1396, met noot D. Renders, Rev. Dr. Etr. 1994, nr. 80/81, 548, noot J.Y., Carlier en D. Vanheule en T. Vreemd. 1994, 179 met noot M. Van de Putte;

Aangezien de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bevel om het grondgebied te verlaten zelf mogelijk was onder de vroegere rechtspraak, zij het dan dat er meer verdeeldheid bestond (vooral tussen de franstalige en de nederlandstalige kamer)

Zie R.v.St., arrest nr. 24.186 dd 29/3/84, nr. 25.109 van 7/3/85, nr. 27.565 van 20/2/87, nr. 27.711 van 19/3/87

Aangezien hoedanook het recht om niet in zijn vrijheid te worden bedreigd door een onregelmatige uitwijzing een burgerlijk recht is in de zin van artikel 6 van het E.V.R.M.

Zie F. Rigaux en J.Y. Carlier, 'L'interdiction du référé face au principe de non discrimination en droit international (met noot onder de uitspraak van Brussel 29 juni 1989 en 29 juli 1989), Rev. Dr. Etr. 1989, 159-165;

Aangezien anders oordelen erop zou neerkomen dat verzoekers zelfs hun proces (i.v.m. de nietigverklaring) in België niet kunnen bijwonen !!!";

3.2. Overwegende dat een dergelijke uiteenzetting niet beantwoordt aan de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de verzoekende partijen immers het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aantonen met concrete gegevens; dat zij niet bewijzen waarin de uitvoering van de bestreden beslissingen voor hen een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan inhouden; dat het hiertoe niet volstaat een opsomming te geven van een aantal arresten; dat bijgevolg niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in
openbare terechtzitting, op achtentwintig augustus
tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.